

شناسایی و رتبه‌بندی عوامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش با رویکرد منسجم تحلیل چند معیاره و کپ‌لند

سید محمد جواد رضوی محمودآبادی^۱، دکتر کوروش قهرمان تبریزی^۲، دکتر محمد زارعی محمودآبادی^۳

چکیده

مقدمه و هدف: فرآیند کارآفرینی در ورزش، فرصت‌های جدیدی را برای اشتغال ایجاد می‌کند، که با توجه به ابعاد گسترده علوم ورزشی می‌توان آن را در زمره سریع‌ترین بخش‌های رشد و مرتبط با بخش‌های اصلی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در جهان مطرح نمود. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف شناخت و در نهایت اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر کارآفرینی ورزشی در ادارات ورزش و جوانان استان یزد بر اساس نظر خبرگان انجام شد و درصدد آگاه نمودن سیاست‌گزاران ورزشی از نقاط قوت و ضعف کارآفرینی در ورزش است تا سرآغازی برای بهبود این زمینه بسیار مهم باشد.

روش‌شناسی: در این مطالعه، در وهله اول عوامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش شناسایی؛ سپس با طراحی پرسشنامه و نظرسنجی از خبرگان، داده‌ها جمع‌آوری و عوامل با استفاده از تکنیک‌های مختلف تصمیم‌گیری چندشاخصه (MADM) رتبه‌بندی شدند. با توجه به اینکه نتایج حاصل از اجرای تکنیک‌های مختلف در مواردی با هم همخوانی نداشت، برای رسیدن به یک اجماع کلی از رتبه‌بندی عوامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش از یک تکنیک ادغامی، تحت عنوان روش کپ‌لند، استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج رتبه‌بندی حاصل از تکنیک نهایی کپ‌لند، نشان می‌دهد که به ترتیب عوامل تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی، وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور و وجود شبکه تلویزیونی ورزش در کشور نسبت به سایر عوامل از اولویت بیشتری برخوردار هستند.

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به اهمیت کارآفرینی در ورزش کشور؛ مدیران ورزشی باید برای پیشرفت کارآفرینی در ورزش کشور، توجه ویژه‌ای به این عوامل داشته باشند.

واژگان کلیدی: کارآفرینی، کارآفرینی ورزشی، تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه (MADM)، کپ‌لند.

۱. مقدمه

در دنیای کنونی یکی از عواملی که باعث رشد و توسعه اقتصادی- اجتماعی می‌شود، کارآفرینی است. کارآفرینی، فرآیندی است که نقش حیاتی در تداوم، رشد و توسعه ملی و حتی اقتصادی جهانی ایفا می‌کند. لذا لزوم ایجاد بستر و جو مناسب در جهت حمایت‌های منطقی اعم از مادی، معنوی، فرهنگی، تحقیقاتی و علمی از کارآفرینی و کارآفرینان بیش از پیش در کشور ما احساس می‌گردد. اهمیت بحث کارآفرینی به حدی است که اقتصاددانان کارآفرینان را موتور رشد و توسعه اقتصادی جامعه می‌دانند و دانشمندان، مدیریت آن‌ها را از مهمترین عوامل تحول و نوآوری‌های سازمانی در عصر حاضر به شمار می‌آورند، لذا هر محیطی که افرادش برخوردار از تفکر و هنر کارآفرینی باشند، اقتصادی پویا و متنوع خواهند داشت (۱). کارآفرینی به توانایی استفاده‌ی موفقیت آمیز از ایده‌های نوآورانه در بازارهای رقابتی تجاری اشاره دارد (۲). و به طور کلی کارآفرینی، فعالیتی است که مستلزم اکتشاف، ارزشیابی، و استفاده از فرصت‌ها برای ارائه خدمات و وسایل جدید و سازماندهی کوشش‌هایی است که قبلاً وجود نداشته‌اند (۳). یکی از حوزه‌هایی که زمینه ظهور کارآفرینی در آن احساس می‌شود، کارآفرینی در ورزش است. فرآیند کارآفرینی در ورزش فرصت‌های جدید برای اشتغال در زمینه ورزش را ایجاد می‌کند، که با توجه به ابعاد گسترده علوم ورزشی می‌توان آن را در زمره سریع‌ترین بخش‌های رشد و مرتبط با بخش‌های اصلی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در جهان مطرح نمود. دستاوردها و فرصت‌های شغلی در خیل عظیمی از رویدادهای ورزشی وجود دارد، به عبارتی افزایش فرآیندهای کارآفرینی در ورزش و رویدادها، در حال ایجاد تنوعی از فرصت‌های شغلی جدید است. ورزش از طریق ایجاد تقاضا برای خدمات و کالاهای ورزشی و ایجاد جذابیت برای اجتماعات، زمینه لازم را برای توسعه کارآفرینی فراهم می‌کند و کارآفرینی از طریق ایجاد کسب و کار ورزشی در تولید لوازم و تجهیزات ورزشی و ارائه خدمات ورزشی به توسعه ورزش کمک می‌کند (۴). بنابراین استفاده از تفکر نوآوری و کارآفرینی در سازمان‌های ورزشی امری اجتناب ناپذیر است، امروزه سازمان‌ها دیگر نمی‌توانند با تعداد کمی افراد خلاق و کارآفرین و با اجرای چند طرح کارآفرینانه به سازمانی چابک، منعطف، فرصت‌گرا و کم هزینه تبدیل شوند، بلکه باید شرایطی را فراهم آورد تا همه کارکنان از روحیه کارآفرینانه‌ای به‌رمند شوند و بتوانند به راحتی و به طور فردی یا گروهی، فعالیت‌های کارآفرینانه خود را به اجرا درآورند (۵). در دهه حاضر یکی از بزرگترین چالش‌ها و یکی از مهم‌ترین مشکلات برای نیروی انسانی تحصیل کرده ورزش کشور؛ کارآفرینی و کاهش بیکاری است و سیاست‌های دولت برای خصوصی‌سازی و کوچک‌سازی نیز موجب کاهش استخدام در بخش دولتی و در نتیجه افزایش بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی شده است. بنابراین، ارائه‌ی تعریف جدیدی از اشتغال و گذر از کارایی به کارآفرینی و استفاده از عوامل تاثیرگذار در زمینه کارآفرینی ورزشی برخی از راه‌حل‌های رفع معضل بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاه و به طور کلی جوانان این مرز و بوم است و ورزش به عنوان عرصه‌ای گسترده، زمینه‌های فراوانی از اشتغال را در دل خود نهفته دارد و با استفاده از کارآفرینی در وزارت ورزش و جوانان کشور فرصت‌های جدیدی برای اشتغال در ورزش ایجاد می‌شود که ویژگی آن نوآوری و خلاقیت در تولید و ارائه خدمات به جامعه می‌باشد و سبب پیشرفت روز به روز کشور در عرصه جهانی می‌شود.

فروغی‌پور (۱۳۸۶) در تحقیق خود تحت عنوان ارزیابی و معرفی مهم‌ترین اولویت‌های کارآفرینی در ورزش از دیدگاه مدیران و کارشناسان تربیت بدنی به شناسایی هفت زمینه اصلی برای کارآفرینی در ورزش پرداخت، که عبارت بودند از کارآفرینی در زمینه‌های تبلیغات و مدیریت و برنامه‌ریزی ورزشی، آموزش و پرورش در ورزش،

امور ورزش همگانی، قهرمان حرفه‌ای، ساخت و فروش وسایل و تجهیزات ورزشی، خدمات ورزشی و امور فرهنگی ورزشی. غلامی (۱۳۸۷) در تحقیق خود به بررسی موانع کارآفرینی در ورزش کشور از دیدگاه کارآفرینان این رشته پرداخت و میزان سرمایه‌گذاری زیربنایی دولت در ورزش، میزان رقابت در بازارهای ورزشی، توجه به کیفیت محصولات و خدمات، میزان جو تشویق و فضای عمومی حاکم بر اجرای ایده‌های جدید و زیر ساخت‌های کسب و کار در ورزش را از جمله موانع اصلی کارآفرینی در ورزش عنوان کرد. مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹) در تحقیق خود تحت عنوان بررسی عوامل اثرگذار بر کارآفرینی در ورزش، به عنوان حوزه‌ای میان رشته‌ای به این نتیجه رسیدند که مهمترین عوامل مثبت اثرگذار بر کارآفرینی در ورزش وجود نیروی انسانی تحصیل کرده، وجود فراسیون‌ها و سازمان‌های ورزشی و از مهمترین عوامل منفی اثرگذار بر کارآفرینی ورزشی؛ کارآمد نبودن مدیریت ورزش کشور و فقدان سیستم پاداش برای کارآفرینان است. محمدکاظمی و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیق خود تحت عنوان شناسایی و تحلیل موانع رفتاری کارآفرینی سازمانی در سازمان تربیت بدنی کشور؛ عوامل «سبک رهبری»، «فرهنگ سازمانی»، «ویژگی‌های شخصیتی مدیران»، «ویژگی‌های شخصیتی کارکنان»، «تضاد و تنش سازمانی» را به عنوان موانع رفتاری کارآفرینی سازمانی در سازمان تربیت بدنی کشور مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحلیل‌های آماری داده‌های گردآوری شده از طریق پرسشنامه و مصاحبه با مدیران و کارشناسان سازمان مشخص کرد که موانع مورد بررسی در سازمان باعث عدم تحقق کارآفرینی سازمانی در حد مطلوب می‌شود. عزیزی و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیقی تحت عنوان الگوی عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر تشخیص فرصت‌های کارآفرینانه به این نتایج رسیدند که خلاقیت، خودکارآمدی، پیوندهای ضعیف اجتماعی و هوشیاری کارآفرینانه تاثیر مثبتی بر تشخیص فرصت دارند، اما تاثیر عواملی مانند دانش پیشین، پیوندهای قوی و کمک مربیان بر تشخیص فرصت تایید نشد. حسینی و کلاته (۱۳۹۳) پژوهشی تحت عنوان اثر کارآفرینی سازمانی بر جامعه پذیری و تعهد سازمانی کارکنان ادارت تربیت بدنی استان مازندران انجام دادند. نتایج حاکی از آن بود کارآفرینی سازمانی نقش مهمی در تعیین جامعه پذیری و تعهد سازمانی کارکنان ادارت تربیت بدنی دارد. تاملینسون (۲۰۰۲) به بررسی زمینه‌های موجود در مورد امور فرهنگی ورزش پرداخت و پوشش ماهواره‌ای فعالیت‌های ورزشی را بررسی کرد. وی به تاثیر این مسئله در گسترش و توسعه ورزش و روش‌های ایجاد ارتباط و نمایش دادن لحظه به لحظه بازی‌ها اشاره کرد و بیان کرد که این کار باعث جابه‌جایی حجم زیادی از پول می‌شود و فرصت‌های زیادی را برای کارآفرینی ایجاد می‌کند. تسون و همکاران (۲۰۰۴) در پژوهشی مهمترین چالش‌های مدیریتی پیش روی کسب و کارهای ورزشی را فقدان استفاده از منابع و تسهیلات، مشکلات اقتصادی، محیط سیاسی، فقدان مدیران شایسته، تعارض اجرایی و سیاست‌های محافظه کارانه برشمردند. در مطالعه‌ای دیگر، کارلیز (۲۰۰۶) در پژوهشی دیگر فرصت‌هایی را برای موسسات ورزشی، تفریحی و فراغتی در ورزش کانادا بررسی کرد. از جمله این فرصت‌ها؛ گسترش فناوری، توسعه کسب و کارهای کوچک ورزشی، کاهش تصدی دولتی در بخش ورزش، افزایش تحصیلات در آموزش عالی، تمایل به انجام ورزش‌های همگانی و کسب تجربه‌های جدید هستند. کلت و راسل (۲۰۰۹) صنعت ورزش در استرالیا را رو به رشد گزارش کردند و از عوامل مهم توسعه ورزش استرالیا را فقدان ساختار رسمی و کنترل زیاد در ورزش، وابستگی کم به کمک‌های دولتی، وجود کارآفرینان و سرمایه‌گذاری زیاد، وجود تسهیلات و برنامه‌ریزی برای توسعه ورزش دانستند که منجر به سرمایه‌گذاری زیاد، و وجود تسهیلات و برنامه‌ریزی برای توسعه ورزش شده و در نتیجه سرمایه‌گذاری زیاد در

بخش ورزش و رشد کارآفرینی در سطح ایده ال در استرالیا را به وجود می‌آورد. نینا روزن بوش (۲۰۱۰) در مقاله‌ای با عنوان یک فراتحلیل از ارتباط نوآوری و کارآفرینی و عملکرد به این نتیجه رسیدند که بین کارآفرینی و نوآوری و عملکرد ارتباط معناداری وجود داشت از این رو باید به عوامل مؤثر بر کارآفرینی و نوآوری توجه شود. حال با عنایت به مطالب گفته شده و با توجه به اهمیتی که موضوع کارآفرینی ورزشی در رفع معضل بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاه و به خصوص جوانان این مرز و بوم دارد، لذا در این پژوهش سعی می‌گردد عوامل و شاخص‌های موثر بر کارآفرینی در ورزش، با بررسی مطالعات انجام شده و ادبیات پژوهش و مصاحبه و نظرسنجی از خبرگان ورزشی شناسایی شده و جهت تعیین اولویت‌بندی این عوامل، از تکنیک‌های مختلف تصمیم‌گیری چندشاخصه استفاده شود، و در پایان با استفاده از یک تکنیک ادغامی، تحت عنوان تکنیک کپلند نتایج تکنیک‌های مختلف، ترکیب و یک رتبه‌بندی کامل از عوامل به دست آید.

۲. روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر با توجه به ماهیت موضوع و هدف‌های مورد نظر از نوع کاربردی و به شیوه پیمایشی اجرا گردید. اطلاعات مورد نیاز برای انجام پژوهش با استفاده از انواع روش‌های میدانی، کتابخانه‌ای، مشاهده، پرسشنامه و بعضاً مصاحبه به دست آمده است.

جامعه مورد نظر را کلیه خبرگان ورزشی اداره کل ورزش و جوانان استان یزد تشکیل می‌دهند. نحوه نمونه‌گیری به صورت سرشماری بوده است که تعداد نمونه برابر با ۵۸ نفر برآورد شد. با توجه به این که در این پژوهش برای اولویت‌بندی عوامل از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه استفاده می‌شود، در این تکنیک‌ها بحث نمونه‌گیری از جامعه مطرح نیست بلکه باید از میان افراد جامعه پژوهش، افرادی را به عنوان فرد خبره در زمینه مورد مطالعه در نظر گرفت. لذا افراد خبره پژوهش مورد نظر، تعداد ۵۸ نفر از خبرگان ورزشی اداره کل ورزش و جوانان استان یزد هستند. (منظور از خبره ورزشی کلیه پرسنلی هستند که حداقل دارای مدرک کارشناسی بوده و یا پست سازمانی مدیریتی و کارشناسی در این ادارات دارند). برای شناسایی عوامل موثر بر کارآفرینی ورزشی، بعد از مصاحبه و نظرسنجی از اساتید و متخصصان در این زمینه و همچنین بررسی ادبیات پژوهش، ۴۵ معیار نهایی برای رتبه‌بندی شناسایی و تایید شد سپس داده‌ها با استفاده از پرسشنامه جمع‌آوری شدند. پس از توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها تعداد ۵۴ پرسشنامه (نرخ بازگشت ۹۳٪) قابل استفاده بود که همین تعداد در تحلیل‌های بعدی مورد استفاده قرار گرفت. در این پژوهش پرسشنامه کارآفرینی ورزشی از ابزار اصلی اندازه‌گیری بود، که دارای ۴۵ سوال بوده، و عوامل بر اساس مقیاس پنج ارزشی لیکرت (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد، خیلی زیاد) ارزش‌گذاری شده‌اند. روایی و اعتبار این پرسشنامه به وسیله ۱۰ نفر از استادان مدیریت ورزشی و استادان کارآفرینی دانشکده کارآفرینی تهران با استفاده از ضریب کندال (۰/۷۸) و همچنین میزان پایایی این پرسشنامه ۰/۸۶ برآورد گردید. در این پژوهش برای رتبه‌بندی این عوامل از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه استفاده شده که در ادامه به شرح مختصری از این تکنیک‌ها پرداخته می‌شود.

۳. تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه (MADM)

تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه، از جمله تکنیک‌های تصمیم‌گیری است که در دو دهه اخیر، از استقبال بالایی برخوردار بوده است. این تکنیک‌ها و مدل‌ها کاربرد بسیار گسترده‌ای در تصمیم‌گیری‌های پیچیده هنگامی که معیارهای متعدد و گاه متضاد وجود دارند، پیدا کرده‌اند. قدرت بسیار بالای این تکنیک‌ها در کاهش پیچیدگی تصمیم‌گیری، استفاده هم‌زمان از معیارهای کیفی و کمی و اعطای چارچوب ساختارمند به مسائل تصمیم‌گیری و نهایتاً کاربرد آسان آن‌ها باعث شده است تا به عنوان ابزار دست تصمیم‌گیران رشته‌های مختلف مورد استفاده قرار گیرند. این تکنیک‌ها، مسائل تصمیم را در قالب یک ماتریس؛ همانند ماتریس ذیل فرموله کرده و تحلیل‌های لازم را روی آن‌ها انجام می‌دهند.

شاخص \ گزینه	X_1	X_2	...	X_n
A_1	R_{11}	R_{12}	...	R_{1n}
A_2	R_{21}	R_{22}	...	R_{2n}
...
A_m	R_{m1}	R_{m2}	...	r_{mn}

در این ماتریس، A_i نشان‌دهنده گزینه i ام، X_j نشان‌دهنده شاخص j ام و R_{ij} نشان‌دهنده ارزش شاخص j ام برای گزینه i ام است (۱، ۲، ۱۰).

در این مرحله پس از شناسایی عوامل موثر بر کارآفرینی در ورزش، با استفاده از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه به اولویت‌بندی هر یک از این عوامل پرداخته شد. به علت تعدد زیاد تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه، در این پژوهش از چهار نوع تکنیک پرکاربرد و کارا در حوزه تصمیم‌گیری چندشاخصه تحت عنوان تکنیک‌های *SAW*، *ELECTRE*، *TOPSIS* و *TAXONOMY* استفاده شده است.

۳-۱. تکنیک SAW^1

مدل مجموع ساده وزنی؛ یعنی *SAW* یکی از ساده‌ترین روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه است. به طوری که با محاسبه اوزان شاخص‌ها (W_j)، می‌توان مناسب‌ترین گزینه را (A^*) به صورت زیر محاسبه کرد (۱، ۳، ۱۰).

$$A^* = \left\{ A_i \mid \max \frac{\sum_j w_j r_{ij}}{\sum_j w_j} \right\}$$

در این مدل رتبه‌بندی گزینه‌ها بر اساس اوزان به دست آمده از آن‌ها، با توجه به رابطه بالا خواهد بود. بدین ترتیب گزینه‌ای ارجح خواهد بود که وزنش بالاتر از سایر گزینه‌ها باشد.

۱- Simple Additive Weighted Method (SAW)

۳-۲. تکنیک تاپسیس^۲

تکنیک *TOPSIS* به وسیله هوانگ و یون در سال ۱۹۸۱ پیشنهاد شد. این مدل، یکی از بهترین مدل‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه است و از آن، استفاده زیادی می‌شود. در این روش نیز m گزینه به وسیله n شاخص، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. این تکنیک بر این مفهوم بنا شده است که گزینه انتخابی باید کمترین فاصله را با راه حل ایده‌آل مثبت (بهترین حالت ممکن، A_i^+) و بیشترین فاصله را با راه حل ایده‌آل منفی (بدترین حالت ممکن، A_i^-) داشته باشد. فرض بر این است که مطلوبیت هر شاخص به طور یکنواخت افزایشی یا کاهش‌ی است. حل مسئله به روش *TOPSIS* شامل ۶ گام به شرح زیر است (۱، ۲، ۱۰).
گام اول: تبدیل ماتریس تصمیم به ماتریس بی‌مقیاس به صورت ذیل؛

$$n_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m r_{ij}^2}}, \quad (j = 1, \dots, n)$$

ماتریس به دست آمده، ماتریس *ND* نامیده می‌شود.
گام دوم: تشکیل ماتریس بی‌مقیاس وزین؛

$$V = N_D \cdot W_{mn}$$

که در آن V ماتریس بی‌مقیاس موزون و W یک ماتریس قطری از وزن‌های به دست آمده برای شاخص‌ها می‌باشد.

گام سوم: مشخص نمودن راه حل ایده‌آل مثبت و منفی با استفاده از روابط زیر:

$$A^+ = \{(\max v_{ij} I_j \in J), (\min v_{ij} I_j \in J')\}$$

$$A^+ = \{V_1^+, V_2^+, \dots, V_N^+\}$$

$$J = \{j = 1, 2, 3, \dots, n\} \xrightarrow{j} profit$$

$$A^- = \{(\min v_{ij} I_j \in J), (\max v_{ij} I_j \in J')\}$$

$$A^- = \{V_1^-, V_2^-, \dots, V_N^-\}$$

$$j' = \{j = 1, 2, 3, \dots, n\} \xrightarrow{j} \cos t$$

در این روابط «بهترین مقادیر» برای شاخص‌های مثبت، بزرگترین مقادیر و برای شاخص‌های منفی، کوچکترین مقادیر است و «بدترین مقادیر» برای شاخص‌های مثبت، کوچکترین مقادیر و برای شاخص‌های منفی بزرگترین مقادیر است.

۲- Technique for The Order Preference by Similarity to Ideal Solution (TOPSIS)

گام چهارم: محاسبه فاصله گزینه‌ها از گزینه‌های ایده‌آل مثبت و منفی با استفاده از روابط زیر:

$$d_i^+ = \left\{ \sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^+)^2 \right\}^{1/2}$$

$$d_i^- = \left\{ \sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^-)^2 \right\}^{1/2}$$

گام پنجم: محاسبه نزدیکی نسبی؛

$$C_i^+ = \frac{d_i^-}{d_i^+ + d_i^-}$$

گام ششم: رتبه‌بندی گزینه‌ها: هر گزینه‌ای که دارای C_i^+ بزرگتر باشد، در اولویت است.

۳-۳. تکنیک تاکسونومی^۳

تاکسونومی، تکنیکی است که ضمن بررسی همگنی گزینه‌ها در صورت ضرورت m گزینه را به k دسته همگن طبقه‌بندی می‌کند. این تکنیک در دو فاز انجام می‌شود بدین صورت که در فاز یک، همگنی گزینه‌ها بررسی می‌شود و در فاز دوم روش کلاسیک تاکسونومی گزینه‌های همگن بر اساس شاخص نزدیکی نسبی به صورت زیر رتبه‌بندی می‌شوند (۲):

$$C_i^- = \frac{d_i^+}{d_i^+ + 2\sigma_{d^+}}$$

در این مدل هر چه C_i^- کمتر باشد، گزینه مورد نظر در اولویت قرار دارد.

۴. یافته‌های پژوهش

ابتدا با مرور قیاسی مطالعات پیشین و بهره‌گیری از نظرات خبرگان ذی‌ربط، شاخص‌های مؤثر بر کارآفرینی در ورزش که مشتمل بر ۴۵ عامل است، شناسایی گردید. این عوامل همراه با منبع استخراج آن‌ها در جدول ذیل خلاصه شده است.

جدول شماره (۱): عوامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش

ردیف	مؤلفه	منبع
۱	وجود متخصصین ورزشی در وزارت ورزش و جوانان	مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹)
۲	افزایش تحصیلات کارکنان و بکارگیری نیروهای تحصیل کرده تربیت بدنی و علوم ورزشی	کارلیز (۲۰۰۶)
۳	وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور	مصاحبه با خبرگان
۴	وجود فدراسیون‌های ورزشی	مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹)
۵	وجود هیئت‌های ورزشی	مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹)

ردیف	موضوع	منبع
۶	وجود کمیته ملی المپیک	مصاحبه با خبرنگار
۷	وجود پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۸	تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۹	برگزاری همایش‌های ملی و منطقه‌ای در زمینه کارآفرینی ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۱۰	برگزاری کارگاه‌های ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۱۱	تهیه و انتشار مواد آموزشی (نشریه، کتاب و...) در زمینه ورزش کشور	مصاحبه با خبرنگار
۱۲	برگزاری دوره‌های مربیگری و داوری در رشته‌های مختلف ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۱۳	به کار بردن نتایج حاصل از تحقیقات ورزشی در ورزش کشور	مصاحبه با خبرنگار
۱۴	حمایت از طرح‌های پژوهشی در حوزه تربیت بدنی و علوم ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۱۵	وجود شبکه تلویزیونی ورزش در کشور	آمیدون و پاریا (۲۰۰۸)
۱۶	ارائه برنامه‌های آموزشی کارآفرینی در ورزش به جامعه	مصاحبه با خبرنگار
۱۷	آسان شدن امور اداری مربوط به راه اندازی کسب و کارهای ورزشی (یکپارچه کردن، هماهنگ کردن و کوتاه کردن)	صمدآقایی (۱۳۸۸)
۱۸	توسعه‌ی زیرساخت‌های عمرانی (سالن ورزشی، زمین چمن، استخر شنا)	مصاحبه با خبرنگار
۱۹	گسترش خدمات بیمه‌ی کسب و کارهای ورزشی	صمدآقایی (۱۳۸۸)
۲۰	فرهنگ‌سازی در زمینه‌ی ورزش و تندرستی	مصاحبه با خبرنگار
۲۱	واگذاری زمین به متقاضیان راه اندازی کسب و کارهای ورزشی	تسون و همکاران (۲۰۰۴)
۲۲	توجه بیشتر به تبلیغات ورزشی بوسیله بازیکنان مطرح کشور	فروغی پور (۱۳۸۶)
۲۳	برگزاری نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها برای معرفی و فروش وسایل و تجهیزات ورزشی	فروغی پور (۱۳۸۶)
۲۴	استفاده از کار گروهی در وزارت ورزش و جوانان	رضوی (۱۳۸۹)
۲۵	به کارگیری ایده‌های جدید کارکنان وزارت ورزش و جوانان	مصاحبه با خبرنگار
۲۶	پرداخت تسهیلات بانکی با شرایط مطلوب برای شروع و حرکت طرح‌های نو در زمینه ورزش	صمدآقایی (۱۳۸۸)
۲۷	وجود دفتر کارآفرینی و اشتغال در وزارت ورزش و جوانان	مصاحبه با خبرنگار
۲۸	توزیع آمایش ورزش در استان‌های کشور	مصاحبه با خبرنگار
۲۹	ارائه واحد درس کارآفرینی ورزشی به دانشجویان تربیت بدنی	مصاحبه با خبرنگار
۳۰	استفاده از جاذبه‌های توریسمی و گردشگری در ورزش	مصاحبه با خبرنگار
۳۱	پذیرش میزبانی رویدادهای ورزشی	مصاحبه با خبرنگار
۳۲	وجود ترکیب جمعیتی جوان مستعد در ورزش کشور	مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹)
۳۳	طراحی نرم افزارهای کاربردی ورزشی مانند استعداد یابی و...	مصاحبه با خبرنگار
۳۴	تغییر سریع در صنعت و تکنولوژی ورزش	مصاحبه با خبرنگار
۳۵	گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات در ورزش	کارلیز (۲۰۰۶)
۳۶	توسعه کسب و کارهای کوچک در ورزش	کارلیز (۲۰۰۶)
۳۷	فرآیند خصوصی‌سازی در ورزش	مصاحبه با خبرنگار
۳۸	وجود ظرفیتهای لازم برای پذیرش مشاغل نو در جامعه	مصاحبه با خبرنگار
۳۹	مقبولیت کارآفرینی و تلاش به عنوان ارزش در جامعه	مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹)
۴۰	جذب حامیان مالی در ورزش	صمدآقایی (۱۳۸۸)

ردیف	مؤلفه	منبع
۴۱	دادن فرصت بیشتر به مدیران ورزشی کشور	مصاحبه با خبرگان
۴۲	ارتباط وزارت ورزش و جوانان با سایر مراکز کارآفرینی در جامعه	مصاحبه با خبرگان
۴۳	تاسیس مراکز مشاوره و خدمات کارآفرینی در استان‌ها	صمدآقایی (۱۳۸۸)
۴۴	ایجاد مدارس تخصصی در رشته‌های ورزشی	مصاحبه با خبرگان
۴۵	ایجاد کسب و کار الکترونیکی (تجارت الکترونیکی) در ورزش	مصاحبه با خبرگان

بعد از استخراج عوامل، با طراحی پرسشنامه‌ای از خبرگان پژوهش درخواست شد این عوامل را بر اساس مقیاس پنج ارزشی لیکرت (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد، خیلی زیاد) ارزش‌گذاری کنند. توزیع فراوانی و درصد پاسخگویان به پرسشنامه بر اساس ویژگی‌های جمعیت شناختی به شرح جدول شماره (۲) است.

جدول شماره (۲): توزیع فراوانی و درصد کارکنان بر اساس ویژگی‌های جمعیت شناختی

جمع فراوانی	درصد	فراوانی	ویژگی‌های دموگرافیک	
۵۴	۷۸	۴۲	مرد	جنسیت
	۲۲	۱۲	زن	
۵۴	۱۷	۹	فوق دیپلم	سطح تحصیلات
	۷۵	۴۱	لیسانس	
	۸	۴	فوق لیسانس	
۵۴	۱۸	۱۰	۱-۵	سابقه خدمت
	۲۵	۱۴	۶-۱۰	
	۲۲	۱۲	۱۱-۱۵	
	۱۲	۶	۱۶-۲۰	
	۲۳	۱۲	۲۱ به بالا	
۵۴	۳۷	۲۰	۲۰-۳۰ سال	سن
	۴۶	۲۵	۳۱-۴۰ سال	
	۱۱	۶	۴۱-۵۰ سال	
	۶	۳	۵۱ به بالا	
۵۴	۳۱	۱۷	رسمی	وضعیت استخدامی
	۴۵	۲۴	قرار دادی	
	۲۴	۱۳	پیمانی	

پس از جمع‌آوری داده‌های حاصل از نظرات خبرگان پژوهش، ماتریس تصمیم تشکیل داده شد. این ماتریس متشکل بر ۴۵ سطر (تعداد معیارها) و ۵۴ ستون (تعداد افراد) بود. قبل از اجرای مراحل محاسباتی روش‌های *SAW*، *ELECTRE TOPSIS* و *TAXONOMY* ابتدا می‌بایست ضرایب اهمیت شاخص‌ها تعیین گردد. در این تحقیق، با استفاده از روش آنتروپی شانون^۴ این ضرایب به دست آمده است. پس از اجرای تکنیک‌های فوق نتایج زیر حاصل شده است (جدول شماره ۳).

۴- Shannon Entropy

جدول شماره (۳): رتبه بندی ابعاد کیفیت بر اساس تکنیک‌های مختلف MADM

مؤلفه	SAW		TOPSIS		TAXONOMY		ELECTRE
	W_i	رتبه	C_i^+	رتبه	C_i^-	رتبه	
۱	۰/۸۳۸	۶	۰/۷۸۴	۶	۰/۴۸۶	۵	۵
۲	۰/۷۲۹	۱۹	۰/۶۵۶	۱۶	۰/۶۷۶	۱۷	۱۶
۳	۰/۹۲۰	۲	۰/۸۷۸	۱	۰/۳۸۷	۲	۱
۴	۰/۷۳۱	۱۷	۰/۵۵۰	۲۸	۰/۶۷۷	۱۸	۲۹
۵	۰/۶۵۹	۲۸	۰/۵۲۲	۳۰	۰/۷۲۹	۲۸	۳۴
۶	۰/۶۰۷	۳۷	۰/۴۷۷	۳۵	۰/۸۱۷	۳۷	۳۸
۷	۰/۷۰۶	۲۲	۰/۶۰۸	۲۲	۰/۷۱۴	۲۷	۱۹
۸	۰/۹۲۱	۱	۰/۸۷۷	۲	۰/۳۷۱	۱	۱
۹	۰/۶۵۱	۳۰	۰/۴۴۳	۳۸	۰/۶۸۳	۱۹	۳۴
۱۰	۰/۵۵۷	۴۰	۰/۳۳۲	۴۲	۰/۷۴۸	۳۱	۴۰
۱۱	۰/۶۳۸	۳۲	۰/۴۳۱	۳۹	۰/۶۶۰	۱۶	۳۶
۱۲	۰/۷۳۰	۱۸	۰/۶۴۲	۱۷	۰/۶۵۷	۱۵	۲۱
۱۳	۰/۷۹۸	۱۳	۰/۷۵۹	۱۰	۰/۶۳۹	۱۳	۱۱
۱۴	۰/۶۵۲	۲۹	۰/۵۱۰	۳۲	۰/۷۱۱	۲۵	۳۲
۱۵	۰/۸۷۹	۳	۰/۸۲۶	۳	۰/۴۹۰	۶	۱
۱۶	۰/۶۴۹	۳۱	۰/۵۱۵	۳۱	۰/۷۱۰	۲۶	۲۶
۱۷	۰/۸۰۲	۱۰	۰/۷۷۰	۹	۰/۶۴۸	۲۰	۷
۱۸	۰/۷۴۳	۱۵	۰/۴۸۹	۳۴	۰/۴۲۲	۳	۱۴
۱۹	۰/۸۰۰	۱۲	۰/۷۳۳	۱۲	۰/۶۹۲	۲۱	۱۱
۲۰	۰/۷۸۶	۱۴	۰/۶۸۸	۱۴	۰/۵۲۱	۸	۱۵
۲۱	۰/۸۳۰	۷	۰/۷۵۸	۱۱	۰/۵۳۱	۹	۷
۲۲	۰/۶۶۱	۲۷	۰/۵۹۳	۲۳	۰/۷۸۷	۳۳	۲۶
۲۳	۰/۷۰۹	۲۱	۰/۶۲۸	۱۹	۰/۷۰۴	۲۲	۲۲
۲۴	۰/۸۱۶	۸	۰/۷۸۷	۵	۰/۵۹۴	۱۱	۵
۲۵	۰/۷۲۸	۲۰	۰/۶۷۵	۱۵	۰/۷۳۰	۲۹	۱۷
۲۶	۰/۸۷۶	۴	۰/۷۷۸	۷	۰/۴۷۹	۴	۱
۲۷	۰/۶۹۲	۲۴	۰/۶۱۱	۲۱	۰/۷۰۹	۲۳	۲۶
۲۸	۰/۶۲۶	۳۵	۰/۵۴۰	۲۹	۰/۸۲۴	۳۹	۳۱
۲۹	۰/۶۹۳	۲۳	۰/۶۳۳	۱۸	۰/۷۵۴	۳۲	۱۹

مؤلفه	SAW		TOPSIS		TAXONOMY		ELECTRE
	W_i	رتبه	C_i^+	رتبه	C_i^-	رتبه	
۳۰	۰/۶۸۲	۲۵	۰/۵۸۳	۲۴	۰/۷۱۲	۲۴	۲۲
۳۱	۰/۶۲۰	۳۶	۰/۴۹۲	۳۳	۰/۸۱۴	۳۶	۳۳
۳۲	۰/۵۲۳	۴۲	۰/۳۰۴	۴۴	۰/۸۷۹	۴۳	۴۱
۳۳	۰/۴۰۰	۴۵	۰/۲۱۹	۴۵	۱/۱۱۹	۴۵	۴۵
۳۴	۰/۴۷۷	۴۴	۰/۳۳۳	۴۱	۱/۰۱۹	۴۴	۴۱
۳۵	۰/۶۲۸	۳۴	۰/۵۶۰	۲۷	۰/۸۷۸	۴۲	۲۲
۳۶	۰/۸۰۶	۹	۰/۷۷۷	۸	۰/۶۴۳	۱۴	۷
۳۷	۰/۸۶۱	۵	۰/۷۹۰	۴	۰/۵۰۳	۷	۷
۳۸	۰/۶۰۲	۳۹	۰/۴۷۲	۳۶	۰/۷۸۹	۳۴	۳۷
۳۹	۰/۶۳۶	۳۳	۰/۵۷۱	۲۶	۰/۸۲۳	۳۸	۳۰
۴۰	۰/۸۰۱	۱۱	۰/۷۲۹	۱۳	۰/۵۶۱	۱۰	۱۳
۴۱	۰/۵۳۱	۴۱	۰/۳۴۳	۴۰	۰/۸۳۱	۴۰	۴۱
۴۲	۰/۶۶۳	۲۶	۰/۵۸۱	۲۵	۰/۷۴	۳۰	۱۷
۴۳	۰/۵۲۲	۴۳	۰/۳۱۰	۴۳	۰/۸۵۶	۴۱	۴۴
۴۴	۰/۷۳۹	۱۶	۰/۶۱۳	۲۰	۰/۶۰۲	۱۲	۲۲
۴۵	۰/۶۰۶	۳۸	۰/۴۶۷	۳۷	۰/۸۱	۳۵	۳۸

همانگونه که در جدول شماره (۳) مشاهده می‌شود، نتایج حاصل از به کارگیری مدل SAW نشان می‌دهد به ترتیب عوامل تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی، وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور و وجود شبکه تلویزیونی ورزش در کشور دارای بیشترین اهمیت یا اولویت نسبت به سایر مؤلفه‌ها هستند. نتایج حاصل از به کارگیری مدل TOPSIS حاکی از این است که به ترتیب عوامل وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور، تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی و وجود شبکه تلویزیونی ورزش دارای بیشترین اولویت نسبت به سایر مؤلفه‌ها هستند. نتایج حاصل از به کارگیری مدل TAXONOMY بیانگر آن است که به ترتیب عوامل تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی، وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور و توسعه‌ی زیرساخت‌های عمرانی (سالن ورزشی، زمین چمن، استخر شنا) دارای بیشترین اولویت نسبت به سایر مؤلفه‌ها هستند. همچنین نتایج حاصل از به کارگیری مدل ELECTRE نشان می‌دهد عوامل وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور، تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی، وجود شبکه تلویزیونی ورزش و پرداخت تسهیلات بانکی با شرایط مطلوب (نرخ بهره، قسط‌بندی، زمان تنفس، ضمانت و ...) برای شروع و حرکت طرح‌های نو در زمینه ورزش دارای بیشترین اهمیت نسبت به سایر مؤلفه‌ها می‌باشند. با توجه به نتایج تکنیک‌های مختلف می‌توان مشاهده کرد که رتبه‌بندی‌های متفاوتی برای یک مسأله واحد به دست آمده است. با توجه به اینکه هر یک از این تکنیک‌ها یکسری نقاط ضعف و قوت دارند، در این پژوهش برای اجماع در رتبه‌بندی‌های

گوناگون از یک روش ادغامی تحت عنوان روش کپلند استفاده شده است که در ادامه به توضیح مختصری از این تکنیک پرداخته می‌شود.

۵. تکنیک کپلند

این روش، تعداد بردها و تعداد باخت‌ها را برای هر مولفه مشخص می‌کند. این موضوع، در مثال زیر نشان داده شده است. فرض کنید چهار روش رتبه‌بندی *SAW*، *ELECTRE TOPSIS* و *TAXONOMY* را برای مسأله‌ای استفاده کرده و نتایجی به شرح جدول زیر گرفته‌ایم (جدول شماره ۴).

جدول شماره (۴): رتبه‌بندی گزینه‌ها با چهار روش مختلف

گزینه	روش‌های <i>MADM</i>			
	<i>SAW</i>	<i>TOPSIS</i>	<i>ELECTRE</i>	<i>TAXONOMY</i>
A_1	۱	۲	۱	۴
A_2	۲	۱	۲	۱
A_3	۳	۳	۴	۲
A_4	۴	۴	۳	۳

برای مثال، اگر به داده‌های جدول ۴ برگردیم؛ روش‌های مختلفی که A_1 را بر A_3 ترجیح می‌دهند، سه روش هستند (*SAW*، *ELECTRE*، *TOPSIS* و *SAW*). به همین ترتیب، ملاحظه می‌شود تنها یک روش است که معیار A_3 را بر A_1 ترجیح می‌دهد (*TAXONOMY*). تعداد روش‌هایی که A_1 بر A_3 ترجیح می‌دهد، بیشتر از تعداد روش‌هایی است که A_3 بر A_1 ترجیح می‌دهد. بنابراین طبق اکثر روش‌ها، A_3 بر A_1 ترجیح دارد و این مورد را در این مقایسه زوجی، با M نشان می‌دهیم. اگر در این مقایسه زوجی، رأی اکثریت وجود نداشت و یا آرا با هم مساوی بود، آن را با X کدگذاری می‌کنیم. M به منزله این است که سطر بر ستون ارجحیت دارد و X نشانگر این است که ستون بر سطر ارجحیت دارد. مجدداً داده‌های مثال قبل را در نظر بگیرید. با روش کپلند گزینه‌ها را دو به دو با هم مقایسه گردیده و نتایج در جدول زیر آورده شده است (جدول شماره ۵).

جدول شماره (۵): قاعده اکثریت

	A_1	A_2	A_3	A_4	$(\sum C)$
A_1	-	X	M	M	۲
A_2	X	-	M	M	۲
A_3	X	X	-	M	۱
A_4	X	X	X	-	۰
$(\sum R)$	۰	۰	۲	۳	

هر مقایسه زوجی به صورت جداگانه، مورد بررسی قرار می‌گیرد. ستون آخر جدول ۵ $(\sum C)$ ، تعداد بردها را برای هر معیار نشان می‌دهد. همچنین سطر آخر جدول ۵ $(\sum R)$ تعداد باخت‌ها را برای هر معیار نشان می‌دهد. امتیازی که کپلند به هر گزینه می‌دهد، با کم کردن تعداد باخت‌ها $(\sum R)$ از تعداد بردها $(\sum C)$ محاسبه می‌شود. باتوجه به مثال قبل و براساس روش کپلند، امتیاز هر گزینه، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$A_1 = \sum C - \sum R = 2 - 0 = 2$$

$$A_2 = 2 - 0 = 2$$

$$A_3 = 1 - 2 = -1$$

$$A_4 = 0 - 3 = -3$$

بنابراین رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها، به صورت $A_1 = A_2 > A_3 > A_4$ خواهد بود.

با توجه به توضیحات بیان شده؛ رتبه‌بندی نهایی عوامل پژوهش حاضر بر اساس روش کپلند به صورت جدول (۶) می‌باشد.

جدول شماره (۶): رتبه‌بندی نهایی معیارها بر اساس روش کپلند

رتبه	$\sum C - \sum R$	$\sum R$	$\sum C$	مولفه
۵	۳۵	۴	۳۹	وجود متخصصین ورزشی در وزارت ورزش و جوانان
۱۶	۱۲	۱۵	۲۷	افزایش تحصیلات کارکنان و بکارگیری نیروهای تحصیل کرده تربیت بدنی و علوم ورزشی
۲	۴۲	۱	۴۳	وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور
۲۴	-۱	۱۸	۱۷	وجود فدراسیون‌های ورزشی
۲۹	-۱۵	۲۷	۱۲	وجود هیئت‌های ورزشی
۳۷	-۲۹	۳۶	۷	وجود کمیته ملی المپیک
۲۱	۳	۱۹	۲۲	وجود پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی
۱	۴۴	۰	۴۴	تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی
۳۳	-۱۹	۲۹	۱۰	برگزاری همایش‌های ملی و منطقه‌ای در زمینه کارآفرینی ورزشی
۴۰	-۳۴	۳۹	۵	برگزاری کارگاه‌های ورزشی
۳۵	-۲۲	۳۱	۹	تهیه و انتشار مواد آموزشی (نشریه، کتاب و...) در زمینه ورزش کشور
۱۷	۱۱	۱۵	۲۶	برگزاری دوره‌های مربیگری و داوری در رشته‌های مختلف ورزشی
۱۱	۲۳	۱۰	۳۳	به کار بردن نتایج حاصل از تحقیقات ورزشی در ورزش کشور
۲۹	-۱۵	۲۷	۱۲	حمایت از طرح‌های پژوهشی در حوزه تربیت بدنی و علوم ورزشی
۳	۴۰	۲	۴۲	وجود شبکه تلویزیونی ورزش در کشور
۲۸	-۱۴	۲۷	۱۳	ارائه برنامه‌های آموزشی کارآفرینی در ورزش به جامعه
۱۰	۲۶	۹	۳۵	آسان شدن امور اداری مربوط به راه اندازی کسب و کارهای
۱۵	۱۶	۱۴	۳۰	توسعه‌ی زیرساخت‌های عمرانی (سالن ورزشی، زمین چمن، استخر شنا)
۱۳	۲۱	۱۱	۳۲	گسترش خدمات بیمه‌ی کسب و کارهای ورزشی
۱۴	۱۸	۱۳	۳۱	فرهنگ سازی در زمینه‌ی ورزش و تندرستی
۷	۳۱	۶	۳۷	واگذاری زمین به متقاضیان راه اندازی کسب و کارهای ورزشی
۲۷	-۷	۲۵	۱۸	توجه بیشتر به تبلیغات ورزشی بوسیله بازیکنان مطرح کشور
۲۰	۴	۱۹	۲۳	برگزاری نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها برای معرفی و فروش وسایل و

رتبه	$\sum C$	$\sum R$	$\sum C - \sum R$	مولفه
				تجهیزات ورزشی
۷	۳۷	۶	۳۱	استفاده از کار گروهی در وزارت ورزش و جوانان
۱۹	۲۵	۱۶	۹	بکارگیری ایده‌های جدید کارکنان وزارت ورزش و جوانان
۴	۴۱	۳	۳۸	پرداخت تسهیلات بانکی با شرایط مطلوب برای شروع و حرکت طرح‌های نو در زمینه ورزش
۲۳	۲۱	۲۱	۰	وجود دفتر کارآفرینی و اشتغال در وزارت ورزش و جوانان
۳۴	۱۰	۳۰	-۲۰	توزیع آمایش ورزش در استان‌های کشور
۲۲	۲۱	۱۹	۲	ارائه واحد درس کارآفرینی ورزشی به دانشجویان تربیت بدنی
۲۵	۲۰	۲۳	-۳	استفاده از جاذبه‌های توریسمی و گردشگری در ورزش
۳۶	۹	۳۳	-۲۴	پذیرش میزبانی رویدادهای ورزشی
۴۲	۲	۴۱	-۳۹	وجود ترکیب جمعیتی جوان مستعد در ورزش کشور
۴۵	۰	۴۴	-۴۴	طراحی نرم افزارهای کاربردی ورزشی مانند استعداد یابی و ...
۴۴	۱	۴۲	-۴۱	تغییر سریع در صنعت و تکنولوژی ورزش
۳۱	۱۱	۲۷	-۱۶	گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات در ورزش
۹	۳۶	۸	۲۸	توسعه کسب و کارهای کوچک در ورزش
۶	۳۸	۴	۳۴	فرآیند خصوصی‌سازی در ورزش
۳۷	۷	۳۶	-۲۹	وجود ظرفیتهای لازم برای پذیرش مشاغل نو در جامعه
۳۱	۱۲	۲۸	-۱۶	مقبولیت کارآفرینی و تلاش به عنوان ارزش در جامعه
۱۲	۳۲	۱۰	۲۲	جذب حامیان مالی در ورزش
۴۱	۴	۴۰	-۳۶	دادن فرصت بیشتر به مدیران ورزشی کشور
۲۶	۱۹	۲۳	-۴	ارتباط وزارت ورزش و جوانان با سایر مراکز کارآفرینی در جامعه
۴۳	۱	۴۱	-۴۰	تاسیس مراکز مشاوره و خدمات کارآفرینی در استان‌ها
۱۸	۲۵	۱۵	۱۰	ایجاد مدارس تخصصی در رشته‌های ورزشی
۳۹	۶	۳۸	-۳۲	ایجاد کسب و کار الکترونیکی (تجارت الکترونیکی) در ورزش

۴. بحث و نتیجه‌گیری

امروزه در کشورهای مختلف توجه خاصی به کارآفرینی و کارآفرینان می‌شود و تقویت کارآفرینی و ایجاد بستر مناسب برای توسعه آن از ابزار پیشرفت اقتصادی کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه شمرده می‌شود. توسعه و گسترش موفقیت‌های کارآفرینان یکی از راهکارهای اساسی برای رسیدن به توسعه اقتصاد پایدار است. اولین گام برای این منظور شناسایی عوامل موثر بر موفقیت کارآفرینان و سپس ارائه راهکارهایی در راستای ایجاد بسترهای لازم برای توسعه این عوامل، است. همچنین بررسی عوامل اثر گذار بر کارآفرینی در ورزش، می‌تواند به

ایجاد استراتژی‌هایی برای توسعه کارآفرینی کمک کند. بنابراین هدف از این مطالعه شناسایی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش با استفاده از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه است، لذا در این راستا، بعد از مصاحبه و نظرسنجی از استادان و متخصصان در این زمینه و همچنین بررسی ادبیات پژوهش، ۴۵ عامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش شناسایی و برای رتبه‌بندی انتخاب شدند. سپس پرسشنامه ارزشیابی عوامل طراحی و پس از تکمیل پرسشنامه‌ها به وسیله خبرگان، اطلاعات مندرج در آن‌ها استخراج، و با تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری اقدام به رتبه‌بندی عوامل با استفاده از تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه شد و با توجه به اینکه نتایج حاصل از به کارگیری این تکنیک‌ها در مواردی با هم همخوانی ندارد از یک تکنیک ادغامی تحت عنوان روش کپلند استفاده شد. نتایج حاصل از این تکنیک نشان می‌دهد که مهمترین عوامل مؤثر بر کارآفرینی در ورزش از نظر خبرگان موضوع، به ترتیب عوامل تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی، وجود وزارت ورزش و جوانان در کشور، وجود شبکه تلویزیونی ورزش در کشور، پرداخت تسهیلات بانکی با شرایط مطلوب برای شروع و حرکت طرح‌های نو در زمینه ورزش، وجود متخصصان ورزشی در وزارت ورزش و جوانان و فرآیند خصوصی‌سازی در ورزش هستند. این نتایج، یافته‌های تحقیقات فروغی پور (۱۳۸۶) مبنی بر ایجاد زمینه‌های تبلیغات و مدیریت و برنامه‌ریزی ورزشی، غلامی (۱۳۸۷) مبنی بر میزان سرمایه‌گذاری زیربنایی دولت در ورزش، مندعلی‌زاده و هنری (۱۳۸۹) مبنی بر وجود نیروی انسانی تحصیل کرده و متخصص، تسون و همکاران (۲۰۰۴) مبنی بر استفاده از منابع و تسهیلات و مدیران شایسته و کارلیز (۲۰۰۶) مبنی بر کاهش تصدی دولتی در بخش ورزش به منظور بهبود در زمینه کارآفرینی ورزشی را تایید می‌کند. تدوین برنامه‌ریزی جامع در زمینه کارآفرینی ورزشی به وسیله مسئولان وزارت ورزش و جوانان کشور حرکتی هوشمندانه، منطقی و گامی مؤثر برای ایجاد بستر لازم برای کارآفرینی در ورزش کشور محسوب می‌شود. از دیگر موارد مهم در توسعه کارآفرینی در ورزش توجه به روند و توسعه خصوصی‌سازی در ورزش است. با عنایت به این که امروزه خصوصی‌سازی در ورزش به ویژه باشگاه‌ها به عنوان یکی از ضرورت‌های توسعه ورزش شناخته شده است. استفاده از رسانه‌ها از جمله شبکه ورزش می‌تواند مسیر توسعه خصوصی‌سازی در ورزش را با تغییر ساخت‌ها، شناخت‌ها و رفتارها فراهم کند. بنابراین در برنامه‌های ارتقای کارآفرینی در ورزش این ابعاد را باید در اولویت قرار داد و در جهت توسعه و یا ایجاد آن‌ها تلاش نمود. از نتایج جالب این مطالعه قرار گرفتن ابعاد طراحی نرم افزارهای کاربردی ورزشی، تغییر سریع در صنعت و تکنولوژی ورزش و تاسیس مراکز مشاوره و خدمات کارآفرینی در استان‌ها در رتبه‌های پایینی از نظر خبرگان موضوع بود که حاکی از آن است که مدیران ورزشی باید بیشتر انرژی، بودجه و زمان‌شان را به جای این عوامل کم اهمیت، صرف عوامل پراهمیت در رتبه‌بندی به دست آمده کنند؛ زیرا با شرایط رقابتی و پیچیده امروزی، نمی‌توان در همه زمینه‌ها سرآمد بود و با توجه به استراتژی تمایز در مدیریت باید در مهمترین عوامل سرمایه‌گذاری کرد. همچنین، مدیران ورزشی دیگر نمی‌توانند با تکیه بر دانش شخصی، تجربه و روش‌های سنتی، امور مراکز را اداره کنند و زمینه‌های کارآفرینی در این بخش را فراهم نمایند. در نتیجه، لازم است با توجه به موقعیت کارآفرینی در ورزش کشور به قرار دادن آن در جایگاه رسمی در وزارت ورزش و جوانان توجه کنند و در این مورد، اجرای برنامه استراتژیک کارآفرینی را اجرا کنند و در بازنگری سند راهبردی نظام جامع ورزش کشور، کارآفرینی و اقتصاد در صنعت ورزش را بیش از پیش مورد توجه قرار دهند و با توجه به اولویت‌های به دست آمده از این پژوهش، به بهبود و تقویت کارآفرینی در ورزش پردازند.

References:

1. Karlis, G. (2006), The Future of Leisure, Recreation, and Sport in Canada: A SWOT for Small Sized Enterprises. *The Sport Journal*, 9, pp: 1-17.
2. Eyal, O & Kark R. (2004), How do transformational leaders transform organization? A study of the relationship between leadership and entrepreneurship, *Rutledge*, part of the Taylor & Franns Group, 3, pp: 211-235.
3. Eyal, O & Kark R. (2004), How do transformational leaders transform organization? A study of the relationship between leadership and entrepreneurship, *Rutledge*, part of the Taylor & Franns Group, 3, pp: 211-235.
4. Momeny, M, (2007), *Modern Topics in Operations Researc*, Publications of Tehran University Management College.
5. Foroghipor, H, (2008), Study Entrepreneurship in Sport From the perspective Physical education Managers and professionals and solutions, *Journal of Sport Management Review*, No: 16, Page: 55-68.
6. Gholami, N, (2009), Study of Effective Factors on Rate of Entrepreneurship, Masters dissertation of Tehran University, Faculty of Physical Education & Sport Sciences.
7. Mondalizade, Z, Honari, h, (2011), Study of Affecting Factors ON Entrepreneurship in Sport As an interdisciplinary field, *Journal of Interdisciplinary Studies in Humanities*, NO: 2, Page: 113-136.
8. Mohamadkazemi, R, Ghasemi, H, Rostambakhsh, MR, (2011), Identification and analysis of behavioral barriers to entrepreneurship In Physical Education Organization, National Conference of Physical Education, Ghaemshahr Azad University, Page 980-992.
9. Azizi, SH, Momeni, a, (2013), The pattern of individual and social factors Effective on Recognize entrepreneurial opportunities, *Journal of Tehran University Entrepreneurship Development*, No 2 ,Page:203-207.
10. Hosseini, R, Kalate, m, Rostambakhsh, MR, (2013),The Effect of Organizational Entrepreneurship on Organizational Socialization and Organizational Commitment in the Employees of Physical Education Departments of Mazandaran Province, *Journal of sport Management* Volume 6, Issue 1, Spring 2014, Page 89-108.
11. Tomlinson, A (2002), Editorial, *International review for the sociology of sport*, 37, pp: 275-277.
12. Tesone, D.V., Platt, A & Alexalkis, G. (2004), The Human capital factor: strategies for dealing with performance challenges in business and sport management, *J of Applied Management and Entrepreneurship*, 9, pp: 22-33.
13. Karlis, G. (2006), The Future of Leisure, Recreation, and Sport in Canada: A SWOT for Small Sized Enterprises. *The Sport Journal*, 9, pp: 1-17.
14. Kellet, P., and Russel, R. (2009). "A comparison between mainstream and action sport industries in Australia: a case study of the skateboarding cluster". *Sport Managemen Review*, Vol. 12, PP: 66-78.
15. Azar, A, Rajabzade, A. (2013), *Applied Decision*, Tehran: Negah Danesh Publications.
16. Rosenbusch, N., Brinckmann, J., Bausch, A. (2010). "Is innovation always beneficial? A meta analysis of the relationship between innovation and performance in SMEs". *Journal of business venturing*, PP:1-17.
17. Azar, A, Abdolahipor, A H. (2007) Evaluation of Provinces Business Organizations Whit an Approach MADM, *Journal of Commerce*, No 39, Page: 158-189.
18. Asgharpor, M J, (2005), *techniques multi-criteria decision making*, Tehran University Publications.

19. Rahimi, GH, Soltanhoseiny, M, razavi SMJ, (2014), Estimate The relative contribution Entrepreneurship of method Participatory Management of employes viewpoint Physical Education all office In Yazd province, Journal of Sport Management Review, No :19 ,Page:37-50.
20. Samad Aghaei, J, (2010), Entrepreneur Organization, Tehran: State Management Training Center Publications.
21. Momeny, M, (2007), Modern Topics in Operations Researc, Publications of Tehran University Management College.
22. Yadolahifarsi, J, (2009), Entrepreneurship in Country Sport, Sport Management Conference, National Academy Olympic and Paralympic.
23. Aminuddin, Y, Pariah, M. (2008), Globalization, and Malaysia Sports Industry, Journal of Intentional Studies, 8, pp: 112-116.
24. Dam, K.V, Schipper, M. & Runhaar, P. (2010), Developing a competency based framework for teachers 'entrepreneurial behavior, Teaching and teacher education, 26, pp: 965-971.
25. Kazemi, M (2008), Assessing entrepreneurship by industrial managers, casual study: Khorasan Province, Science and Development Magazine.
26. Shane, S (2003), A General Theory of Entrepreneurship: The Individual Opportunity Nexus, Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing Limited.
27. Yoon, K, & Hwang, C. (1995), multiple attribute decision making: an introduction. Sage university paper series on quantitative applications in the social sciences, Thousand Oaks, CA, 1995.